

Formue skal være uangribelig af Staten, forstaar jeg derved den samlede Lovgivningsmagt. Universitetets Formue kan jo ikke angribes af Staten, uden at Lovgivningsmagten, derunder indbefattet Regjeringen, er enig om at angribe denne Formue. Jeg synes altsaa, at det er meget interessant rigtig at faae at vide, hvad det er for en Stilling, Universitetet vil have. Var det blevet paastaet og bevist, at det var en Formue, som Staten ikke var raadig over, saa kunde jeg forstaa det, saa var der Forstand i, at Universitetet blev anerkjendt for at have en saadan Stilling, at det var uangribeligt af Statsmagten, men efter alle de Foranstaltninger, man paastaar, at der skal træffes, savner jeg en Bestemmelse, som sikker Universitetet for Angreb fra Statsmagtens Side, og saa kommer jeg bestandig til det Resultat, hvorfor skal man have denne storartede Strid om Noget, som egentlig er Statens. Denne Sag vil jo imidlertid oftere komme under Forhandling, og de, der ikke ere rigtig inde i Sagen — jeg beklender, at jeg ikke forstaar den — kunne maasse faae saadanne Oplysninger, at de kunne komme til at forstaa den.

Magen: Ja, da jeg selv hører til dem, som have gjort den Anskuelse gjældende, at Universitetet er en Statsanstalt, kan jeg selvfølgelig ikke paastaa, at det skulde være Meningen at gjøre det uangribeligt ligeoverfor Statsmagten, men derimod er der noget Andet, jeg mener, der er Tilfældet, og det er, at den Formue, som er henlagt til Universitetet, igjennem en særlig Lov er henlagt til særlige Formaal, og den skal derfor ikke igjennem Finantsloven kunne anvendes til andre Formaal, men hvad der engang er henlagt til Universitetet, skal vedblive at anvendes til Bedste for det og ikke kunne opspises ved Hjælp af Finantslove, saa at man paa den Maade gjør Brud paa den Regel, at en Ordning, der er truffen ved særlig Lov, ikke skal kunne tilintetgjøres ved Hjælp af Finantsloven. Naar det erede Medlem vil sige, at Universitetets Formue skal være saaledes ordnet, at der kun gjennem særlig Lov kan disponeres derover, og at den ikke kan opspises ved Finantsloven, saa kan jeg være enig med ham.

N. Nasmussen: Jeg maa som Lægemand endnu erklære, at jeg er lige Nog, thi Statsmagten kan angribe Universitetet ved Finantsloven lige saa godt som ved en særlig Lov, det er klart. Derfor den samlede Statsmagt er enig om at angribe Universitetet ved en Bevilling paa Finantsloven, saa tilhidsætter Statsmagten jo i det Dieblif den særlige Lov, og det maa Statsmagten være fuldstændig raadig over, Andet kan jeg ikke forstaa.

Magen: Ja, hvis det var Tilfældet, at samtlige Faktorer af den finantslovgivende Myndighed vare fuldstændig enige om, at Universitetets Formue burde opspises, saa var der naturligvis ikke Noget at sige dertil, men jeg tror dog, at de to Faktorer kun nødte og tvungne have fundet sig i denne Opspisning som en aldeles midlertidig Foranstaltning, paa hvilken der, saasnart Leilighed dertil blev givet, skulde gjøres Ende. Foraarvidt tror jeg, at Meningen virkelig er, at Universitetet skal være befriet for denne fortsatte Opspisning, det tror jeg dog maa være klart.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 44 St.

Formanden: Da der ikke fremkommer Begjering om Udvalgs Nedsættelse, gaar Lovforlaget saaledes umiddelbart til 2den Behandling, og navnlig maatte jeg ønske, at Vædringsforslag til 2den Behandling indleveres i Bureauet inden førstkommende Lørdag Middag Kl. 12.

Under Mødet er paa de Herrers Pladser ombdelt Betænkning over Forslag til Straffelov for Krigsmagten. Ogsaa i denne Sag maatte jeg ønske Vædringsforslag indleverede inden Lørdag Middag Kl. 12.

Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, og Dagsordenen vil da være:

1) 1redie Behandling af:

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjent-Embeder.

2) 1redie Behandling af:

Forslag til Lov om Afgivelse af Grundarealer til Leirplads i Eidsrummet fra den 1ste April 1881 til den 31te Martz 1882.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Lønninger ved Postvæsenet.

Mødet hævet Kl. 4, 25'.